

## Arrest

nr. 222 411 van 7 juni 2019  
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. VAN ROSSEM  
Violetstraat 48  
2060 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 21 januari 2019 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 30 april 2015 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 24 januari 2019 met refertenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 maart 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 maart 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. VAN ROSSEM en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

In de nota van de verwerende partij worden de gegevens van de zaak als volgt weergegeven:

*“Verzoeker, van Ghanese nationaliteit, kwam volgens zijn verklaring op 03.02.2014 het Rijk binnen. Hij ondertekende op 10.06.2014 een verklaring van wettelijke samenwoning met Mevrouw S. G. (...), van*

*Belgische nationaliteit en Ghanese origine. Hij verklaarde op 03.02.2014 met zijn partner te zijn gaan samenwonen. Er werd een onderzoek schijnsamenwoning gestart.*

*Hij werd op 03.09.2014, onder een bijlage 13, bevolen om het grondgebied te verlaten. Hij nam er diezelfde dag kennis van. Hij stelde hiertegen een schorsings- en annulatieberoep in bij de Raad.*

*Verzoeker diende op 04.11.2014, onder een bijlage 19ter, een aanvraag in voor een verblijfskaart van meer dan drie maanden in functie van een familielid van een burger van de Unie.*

*Bij arrest nr. 139.711 van 26.02.2015 verwierp de Raad het beroep ingesteld tegen de bijlage 13 van 03.09.2014.*

*Op 28.04.2015 gaf het Bestuur opdracht aan de Burgemeester van Antwerpen om verzoekers aanvraag tot vestiging, onder een bijlage 20, te weigeren en het attest van Immatriculatie te weigeren.*

*Op 30.04.2015 werd verzoeker, onder een bijlage 20, het verblijf van meer dan drie maanden geweigerd met bevel om het grondgebied te verlaten.*

*Wegens omstandigheden werd die beslissing niet aan verzoeker ter kennis gebracht en werd hem, onterecht, op 19.05.2015 een F-kaart afgeleverd.*

*Op 28.12.2015 huwde verzoeker met Mevrouw S. G. (...).*

*Op 15.08.2018 werd er jegens verzoeker een PV opgesteld voor intrafamiliaal geweld (opzettelijke slagen en/of verwondingen, aan de echtgenoot of de persoon met wie verdacht samenleeft of samen geleefd heeft, en ermee een duurzame affectieve relatie heeft of gehad heeft – art. SWB 398, 410).*

*Op 13.10.2018 verstuurde verzoekers partner een email naar het Bestuur waarin zij meldde dat verzoeker enkel met haar gehuwd was om verblijfsrecht te bekomen. Zij maakte verder melding dat verzoeker bij zijn nieuwe vriendin zou wonen.*

*Op 25.10.2018 startte het Bestuur een onderzoek aangaande het behoud van verzoekers verblijfsrecht, conform artikel 42quater van de vreemdelingenwet. Verzoeker werd uitgenodigd hiertoe alle nodige bewijzen en documenten voor te leggen.*

*Op 05.11.2018 verstuurde verzoekers echtgenote een mail waarin zij aangaf dat verzoeker de echtscheiding zou hebben aangevraagd.*

*Op 11.12.2018 gaf het Bestuur opdracht aan de Vreemdelingendienst van Antwerpen om verzoekers verkeerdelijk afgegeven F-kaart in te trekken onder een bijlage 37 en alsnog de instructies van 30.04.2015 (bijlage 20) te laten uitvoeren.*

*Op 21.12.2018 werd verzoekers F-kaart, onder een bijlage 37, afgenomen en werd melding gemaakt dat hij sedert 30.04.2015 zijn verblijfsrecht verloren had.*

*Diezelfde dag werd hem de bijlage 20 van 30.04.2015 ter kennis gebracht waarbij hem het recht op verblijf van meer dan drie maanden geweigerd werd met bevel om het grondgebied te verlaten. Het betreft de thans bestreden beslissing."*

## **2. Over de ontvankelijkheid**

De bestreden beslissing bevat, enerzijds, de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden en, anderzijds, een bevel om het grondgebied te verlaten.

Betreffende de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden.

Verzoeker dient op 4 november 2014, op grond van artikel 40ter van de vreemdelingenwet, een aanvraag in voor een verblijfskaart van meer dan drie maanden in functie van een familielid van een burger van de Unie, zijnde S. G. met wie hij samenwoont. Op 28 december 2015 huwt verzoeker met S. G.

Ter terechtzitting wordt aan verzoekende partij volgende gegevens, die steun vinden in het administratief dossier, voorgelegd:

*“Op 15.08.2018 werd er jegens verzoeker een PV opgesteld voor intrafamiliaal geweld (opzettelijke slagen en/of verwondingen, aan de echtgenoot of de persoon met wie verdacht samenleeft of samen geleefd heeft, en ermee een duurzame affectieve relatie heeft of gehad heeft – art. SWB 398, 410).*

*Op 13.10.2018 verstuurde verzoekers partner een email naar het Bestuur waarin zij meldde dat verzoeker enkel met haar gehuwd was om verblijfsrecht te bekomen. Zij maakte verder melding dat verzoeker bij zijn nieuwe vriendin zou wonen.*

*Op 05.11.2018 verstuurde verzoekers echtgenote een mail waarin zij aangaf dat verzoeker de echtscheiding zou hebben aangevraagd.”*

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of van een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd, blijkt dat voor de interpretatie van het begrip ‘belang’ kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer, 2005-06, nr. 2479/001, 118). Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037). Het actueel karakter van het belang houdt in dat het belang moet voorhanden zijn zowel op het ogenblik van het indienen van het beroep tot nietigverklaring, als op het tijdstip dat de Raad uitspraak doet over het beroep.

Opdat verzoeker een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat hij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling, m.a.w. een nadeel erdoor ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan verzoeker bovendien enig voordeel verschaffen, een nuttig effect sorteren.

Aan verzoeker wordt, gelet op voormelde feiten, gevraagd welk belang hij heeft bij de vernietiging van de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden. Verzoeker stelt dat hij niet meer de intentie heeft om zich te vestigen bij zijn echtgenote en bevestigt dat zijn echtgenote uit de echt wenst te scheiden. Hij betoogt dat zij op dit moment nog steeds gehuwd zijn.

De essentie van een aanvraag op grond van artikel 40ter van de vreemdelingenwet is dat de vreemdeling zich vestigt met de Belg in functie van wie de aanvraag is ingediend. Uit voorgaande blijkt dat er geen gezamenlijke vestiging is tussen verzoeker en de referentiepersoon en dat er geen intentie meer is noch bij verzoeker noch bij de referentiepersoon om zich gezamenlijk te vestigen. Het feit dat verzoeker op dit moment nog steeds gehuwd is, doet geen afbreuk aan deze vaststelling. Hieruit volgt dat verzoeker geen belang heeft bij de vernietiging van de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden. De eventuele vernietiging van de bestreden weigeringsbeslissing kan aan verzoeker geen nuttig effect sorteren, zodat het beroep niet ontvankelijk is bij gebrek aan het rechtens vereiste actueel belang.

Het beroep gericht tegen de weigeringsbeslissing is niet ontvankelijk.

3. Onderzoek van het beroep ten aanzien van het bevel om het grondgebied te verlaten.

3.1. In een derde middel voert verzoeker de schending aan van artikel 8 EVRM. Hij betoogt in België samen te wonen met zijn dochter, van Belgische nationaliteit.

De verwerende partij deelt in de nota mee dat uit het Rijksregister blijkt dat verzoeker op 22 augustus 2018 werd ingeschreven te 2140 Borgerhout, (...)straat 85, bus 6 en dat zijn echtgenote en kind nog steeds ingeschreven staan te 2660 Hoboken, P. H. (...)laan 12, bus 21. Verzoeker betwist deze gegevens niet. Verzoeker kan derhalve niet gevolgd worden waar hij stelt met zijn Belgische dochter samen te wonen. Hij toont evenmin met een begin van bewijs aan in te staan voor de opvoeding en zorg van zijn dochter. De bestreden beslissing houdt een niet noodzakelijk definitieve verwijdering van het grondgebied van verzoeker in, waardoor er geen sprake kan zijn van een verboden inmenging in de uitoefening van zijn recht op privé- en gezinsleven in de zin van dit verdragsartikel. Door de Raad van State werd reeds geoordeeld dat een mogelijke toepassing van artikel 8 EVRM de betrokken vreemdeling niet vrijstelt van het verkrijgen van de vereiste documenten om het Rijk binnen te komen, en dat een tijdelijke verwijdering om reden dat hij niet in het bezit is van die documenten dan ook

geenszins strijdig is met dit verdragsartikel (zie RvS nr. 48.653 d.d. 20.07.1994, RvS nr. 42.039 d.d. 22.02.1993, RvS nr. 152.639 d.d. 13.12.2005). Het bestreden bevel heeft enkel tot gevolg dat verzoeker tijdelijk het land dient te verlaten met de mogelijkheid terug te keren nadat hij zich in het bezit heeft gesteld van de nodige documenten voor een regelmatige binnenkomst in België. Een tijdelijke scheiding met het oog op het vervullen van de noodzakelijke formaliteiten ter voldoening van de wettelijke bepalingen, verstoort bovendien het gezinsleven van de verzoekende partij niet in die mate dat er sprake kan zijn van een schending van artikel 8 EVRM (EHRM 19 februari 1996, Gul/Zwitserland, 22 EHRR 228).

Het derde middel is ongegrond.

#### 4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

#### 5. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

### **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

#### **Artikel 1**

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

#### **Artikel 2**

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven juni tweeduizend negentien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. MILOJKOWIC